Magdalena Andersson: Pressträff om regeringskrisen 2026

Talare
Magdalena Andersson
Partiordförande för Socialdemokraterna

Datum
24 november 2026

Plats
Riksdagen, Stockholm

Omständigheter
Efter tre misslyckade sonderingsrundor håller Socialdemokraternas partiordförande Magdalena Andersson presskonferens om läget. De rödgröna partierna, bestående av Socialdemokraterna, Vänsterpartiet, Centerpartiet och Miljöpartiet hade efter valet 2026 fler mandat än de blågula, bestående av Sverigedemokraterna, Moderaterna, Kristdemokraterna och Liberalerna, men på grund av Vänsterpartiets krav på ministerposter och Centerpartiets krav på att inte inkludera Vänsterpartiet i en regering så misslyckades Socialdemokraternas första sondering. De följande sonderingarna, den ena av Centerpartiets Elisabeth Thand Ringqvist och den andra av Moderaternas Ulf Kristersson misslyckades eftersom riksdagens mandat inte räckte för att rösta igenom regeringsförslagen.

Så god förmiddag och välkomna till den här pressträffen.

Jag har ju precis träffat talmannen och jag ska redogöra för vad jag har gett för besked till honom. Men jag tänkte börja med en lägesuppdatering om regeringsbildningen. När vi fick det slutgiltiga valresultatet så var det ju några saker som stod klart. Det var att Sverige hade fått ett komplicerat parlamentariskt läge i riksdagen. Att fyra partier som samlar 176 mandat, det vill säga har majoritet, pekade på mig som regeringsbildare och det stod klart att det fanns förutsättningar att driva en ny politik; en politik för att få fart på tillväxten, pressa ner arbetslösheten genom att betrakta klimatomställningen som en möjlighet för Sverige. En möjlighet att både få ner utsläppen och samtidigt bli både rikare och starkare. En möjlighet att säkra en bra skola, sjukvård och äldreomsorg i hela vårt land. Driva en rimlig migrationspolitik och stoppa orättvisa tonårsutvisningar. Se till att skapa ett Sverige där vi håller ihop. Helt enkelt se till att varje landsända kan räknas och varje människa och medborgare räknas. Det stod också klart att det ju fanns ultimativa besked i regeringsfrågan som skulle göra vägen framåt svår. Så som regeringsbildare så lade jag ner mycket tid och kraft på att samtala med alla de fyra partier som, eller de tre partier som förutom vi själva pekat ut mig som statsministerkandidat. Men också fundera över hur vi kunde komma framåt och byta ut den här regeringen samtidigt som alla partier ska känna att samarbetet fungerar för dem, både i form och sakpolitiskt. Och för tre veckor sedan så meddelade jag att jag

bedömde att den mest sannolika regeringen som kunde accepteras av riksdagen var en som består av Socialdemokrater, Centerpartister och Miljöpartister i nära samarbete med Vänsterpartiet, Och det var ju efter att Centerpartiet hade begärt in så kallade totalpaket från både mig och Ulf Kristersson i avsåg att bilda regering och driva politik.

Den lösning som jag la fram skulle kunna garantera Vänsterpartiet ett rejält sakpolitiskt inflytande och organisatoriska möjligheter att säkerställa att det vi är överens om också blir verklighet. Det skulle samtidigt garantera Centerpartiet att uppfylla sina utgångspunkter. Efter att Centerpartiet meddelat att de valde att gå vidare med mitt totalpaket så bjöd jag omedelbart in alla fyra partier för förhandlingar. Och under den gångna veckan då har vi fört konstruktiva samtal, det har gjorts ansträngningar för att komma framåt, men samtidigt har vi inte kunnat haft några som helst sakpolitiska förhandlingar mellan alla fyra partier eftersom Vänsterpartiet har sagt nej till att delta i sådana. De har varit med på att föra samtal men varit tydliga med att man inte förhandlar sakpolitik. Det var också så att det bud som vi gav till dem som handlar både om sak och form från Socialdemokraterna avvisades dessutom bland annat med motiveringen att det var ett bud från Socialdemokraterna och inte också från Centerpartiet och Miljöpartiet. Och det är bakgrunden till att vi tre partier under helgen har arbetat fram ett gemensamt bud till Vänsterpartiet. Vi har arbetat hårt, verkat fram ett bud som skulle garantera Vänsterpartiet det största inflytandet ett samarbetsparti någonsin har haft i Sverige, med ett inre kabinett som består av alla partiledarna, med ett samordningskansli i regeringssamordningen som leds av statssekreterare, med en statssekreterare på och enhet på Finansdepartementet och med en egen kommunikationsenhet.

Utöver det här så hade vi också ett startbud med sakpolitik som redan före förhandlingarna drar igång skulle kunna vara tydliga politiska vinster för Vänsterpartiet. Med stora reformer som kortad arbetstid för alla i välfärden som jobbar, skiftarbetare i välfärden, i till exempel äldreomsorgen. En rejäl och omfattande tandvårdsreform, billigare hyror, stopp för orimliga tonårsutvisningar och mycket mer. Det är en omfattande lista. Men här är det också viktigt att vara glasklar eftersom det tycks råda viss förvirring kring det. All annan politik som inte ingår i just de här punkterna, som var ju ett startbud, det skulle då vara föremål för fortsatta sakpolitiska förhandlingar. Till exempel frågan om finansiering av skola, sjukvård, äldreomsorg är ju inte med i startpaketet, men det och alla andra frågor skulle då förhandlas i nästa steg. Men

de förhandlingarna förutsatte ju då att Vänsterpartiet var beredda att komma till förhandlingsbordet och det var de ju inte.

Och jag förstår verkligen den frustration och irritation som jag tror att många svenskar känner mot att vi inte har kunnat ta valresultatet framåt och att det nu då inte går att fullfölja det mandat som väljarna gett oss. Och så är det ju för alla partier, har man inte 51 procent, då får man inte allt man önskar sig, utan måste man vara beredd att kompromissa, beredda att ge och ta. Det har Miljöpartiet visat att de är beredda att göra. Det har Centerpartiet visat att de är beredda att göra. Det har vi Socialdemokrater visat att vi är beredda att göra. Och där hade också Vänsterpartiet varit beredda att visa att man gör om vi ska kunna få igenom en ny riktning givet hur parlamentariska förutsättningarna ser ut. Och här är det ju, det är väldigt mycket som står på spel. Riktiga människor som riskerar att drabbas av de röda linjer som drogs upp i valrörelsen och som man inte är beredda att hitta en lösning för att komma framåt. Riktiga människor som drabbas av Tidöpartiernas utvisningspolitik, unga människor som har sin familj i Sverige som just i detta nu väntar på ett utvisningsbeslut. Människor som ser hur välfärden i vårt land inte räcker till, föräldrar som är otroligt oroliga för sina barn mår psykiskt dåligt och som har fastnat i en evighetslång kö till barn- och ungdomspsykiatrin. Föräldrar som är förtvivlade för att barnen inte får det stöd man behöver i skolan. Människor som vaknar upp till ännu en dag av arbetslöshet. Människor som vaknar upp efter att ställt klockan tidigt på morgonen för att gå till jobbet som undersköterska som ändå trots att man jobbar och sliter 40 timmar i veckan jobbar varenda helg, ändå har svårt att få ekonomin att gå runt när man har betalat en hyra som har stigit dramatiskt sista tiden. Det är just därför som jag ville bygga ett förtroendefullt samarbete mellan våra partier för att göra något åt allt detta. Och för att bidra till det här så i den artikel jag skrev så bad jag också om ursäkt för hur Vänsterpartiet behandlades under januariavtalet, att det var inte respektfullt mot Vänsterpartiet och mot deras väljare och att det här samarbetet skulle bli något helt annat. Både i form och i sak. Och det tycker jag också att det är viktigt att alla som har röstat på Socialdemokrater, Vänsterpartister, Centerpartiet och Miljöpartiet ska känna till. Det här var inget januariavtal som låg på bordet, vare sig i form eller sak.

Samtidigt är det så att Centerpartiet har ju nu meddelat att de avser att återuppta samtalen med Ulf Kristersson. I och med det så gläntar man på dörren till att bryta det som var den tjockaste röda linjen, det budskap som väljarna framför allt annat uppfattade av Centerpartiets ställningstagande i

valrörelsen, nämligen att Centerpartiet aldrig någonsin skulle göra sig beroende av Sverigedemokraterna. Trots det så överväger man nu att gå Liberalernas väg. Och låt mig rikta mig till alla de som säger att eller drömmer om att en svag borgerlig minoritetsregering skulle kunna regera utan direkt stöd av Sverigedemokraterna: Att det är bara en dröm, det är en illusion. Och det tycker jag man ska vara ärlig mot väljarna om. En Tidö 2-regering skulle vara helt beroende av Sverigedemokraternas mandat för att tillträda och för att kunna få igenom sin politik och sin budget. En svag konstruktion som kan falla när som helst och leda till regeringskris eller extraval så fort Jimmie Åkesson inte får det han vill, eller så fort Ulf Kristersson tycker att det är strategiskt rätt. Det går inte att ha några illusioner om något annat. En Tidö 2-regering skulle i varje avgörande skede vara helt beroende av Sverigedemokraterna. En regering helt på Jimmie Åkessons nåder. Precis det som väljarna röstade nej till i valet.

Jag har som sagt träffat talmannen alldeles nyss. Jag meddelade honom att vi haft bra samtal och kommit en bit på väg, men eftersom Vänsterpartiet har valt att inte förhandla så finns nu inga förutsättningar för mig att bilda en regering som tolereras av riksdagen. Jag har också meddelat att vi avser att rösta nej till en Kristersson-ledd Tidö 2-regering om det är så att talmannen kommer att lägga fram en sådan för omröstning, eftersom väljarna ju röstade nej just till fortsatt Tidöstyre.

Avslutningsvis, min dörr står fortfarande öppen för att Sverige ska kunna få en ny regering och en ny politisk riktning. Och jag kommer ju alltid stå upp för det som vi socialdemokrater gick till val på och sökte väljarnas mandat för. Ett kraftfullt politiskt program för att få fart på svensk ekonomi igen, pressa tillbaka arbetslösheten, vända krisen i skolan och sjukvården och återupprätta tryggheten på gator och torg. Konkreta politiska reformer för att ge vanliga människor mer pengar i plånboken, se till att lärarna har tid för alla barn, att läkarna har tid när vi behöver det. En ny politisk riktning för att bygga en starkare samhällsgemenskap igen. Ett socialdemokratiskt program för en bättre framtid. För trygghet, för sammanhållning och för framtidstro.

Med det är jag redo för frågor.

Källa

Transkriberat från videoinspelning: LIVE: Pressträff med Magdalena Andersson, publicerad på YouTube, uppladdad av "Socialdemokraterna", 24/11 2026 (Transkriberat 25/11 2026)

Taggar
Politiska tal, Socialdemokraterna

URI
https://www.svenskatal.se/tale/magdalena-andersson-presstraff-om-regeringskrisen-2026